

Klassisk
TRÆBÅD

Nr. 132 · oktober 2017

Et eventyrligt
træbådsbryllup

Bliv klogere på
at vedligeholde

En trend at samarbejde på kryds og tværs

Når det kommer til sol og sommer, er vi i Danmark til tider et hårdt udfordret folkefærd. Sommeren 2017 blev den koldeste målt nogensinde og kun 13 dage i alt, kvalificerede sig som egentlige sommerdage i meteorologisk forstand.

Hvilken indflydelse dette har haft på sejlerens timer på havet, skal jeg ikke kloge mig på, men så meget desto større var glæden måske over den smukke dag, som vejrguderne betænkte os med lørdag under DFÆL sommerstævnet i Skælskør. På den solbeskinnede dag sneg temperaturen sig næsten op på en egentlig sommerdag, og sammen med gode vindforhold sikrede dette optimale forhold for vores kapsejlads. Stævnet blev afholdt i samarbejde med Skælskør Amatør Sejlklub, og som et nyt initiativ havde vi fornøjelsen af at juniorbådsklubben deltog i stævnet. Et dejligt friskt pust, og herligt at opleve top engagerede besætninger håndtere de charmerende små og livlige både. Her blev der kæmpet til det yderste af neglene i kampen om DM titlen. Så snart bådene igen lå fortøjet, fortsatte den varme og humoristiske dialog medlemmerne igennem, og over de kolde moleøl der blev minglet på kryds og tværs.

Svendborg Classic Regatta var knap så heldige med vejret, men det forhindrede ikke regattaen i at blive både velbesøgt og succesfuldt, – rigtige sejlere forstår jo at klæde sig og rebe efter forholdene. Godt 50 både deltog, herunder et antal i glasfiber. Når det kommer til måleregler under kapsejladser, kan det som udgangspunkt være noget af en udfordring at "blende" træbåde og glasfiberbåde. Dette blev løst på fornuftig vis, og fiberbådene blev målt ind under NNL. Feltet blev således udvidet, hvilket skærpede både engagement, konkurrence og fællesskab bådene imellem.

Selvom sejl sæsonen har været fuld af aktiviteter, så

Foto: Henrik Hansen

har projekt "Yachtloggen" dog ikke ligget på den lade side. Også her har der været både engagement og fremgang. Det betyder, at selve maskineriet/databasen, som kommer til at ligge bag hjemmesiden i store træk er færdig. Næste skridt er at få lagt data ind, og dette varetages af en ekstern leverandør. Der er i skrivende stund ikke sat dato på selve lanceringen, men der samarbejdes fortsat tæt blandt projekterne (Danmarks Museum for Lystsejlad, Svendborg Museum og DFÆL) for at komme det sidste stykke i mål.

I mål er projektet "Københavns Træskibshavn" langt fra, men takket være en masse benarbejde og lobbyisme er det efterhånden nået til det stadie, hvor der skal ned sættes en egentlig bestyrelse forud for søgning af nødvendige fondsmidler. I bestyrelsen vil der udover projektets ildsjæl og idéfadder, Ebbe Dahl ligeledes sidde repræsentanter fra både Træskibssammenslutningen og DFÆL, som i fællesskab skal arbejde videre med det omfattende og ambitiøse projekt.

Nævnte aktiviteter er måske gode eksempler på, at der synes at være opstået en meget positiv trend i retning af mere samarbejde på tværs af organisationer, bådtyper og klubforhold. Vi samler i højere grad kræfterne, hvilket giver mulighed for at løfte større opgaver. En trend som jeg mener, udover at være både positiv og givtig, også er tvingende nødvendig for at fremtidssikre vore interesser.

Jeg hilser den nye trend velkommen!
Catja Beck-Berge
Formand

"Salar"s stille skjul og et ægte træbådsbryllup

Af Anne Lind

Det smukke håndværk

I begyndelsen af 1960-erne byggede min bedstefar Otto Thuesen en motorbåd i træ. Båden kom til at hedde "Salar". Det tog ham mere end tre år, og alle aftener og weekender blev brugt på at snedkerere, forfine og færdiggøre træbåden på 28 fod. Og bedstefar var pertentlig. Han var den slags håndværker, som man sjældent støder på i dag. Intet blev overladt til tilfældighederne, og alt på båden blev lavet, så det passede fuldstændigt, det fungerede og det var smukt.

Han fandt på rigtig mange smarte løsninger, som gjorde, at selvom båden ikke er stor, og pladsen kunne virke trang, når to voksne og to børn skulle holde ferie, så kunne alt klappes sammen og pakkes væk, når der var behov for det. Og i dag fungerer det hele stadig upåklageligt.

Kun bedstefar styrede "Salar"

I 1964 kom båden endelig i vandet og familien som talte min mormor Ruth Thuesen, min mor og min moster

SALAR, som bedstefaderen har bygget, blev benyttet til det eventyrlige bryllup, hvor Anne blev gift med sin Sune

holdt sommerferie på båden hvert år. Det var KUN min bedstefar der styrede båden. Han lagde selv til og fra, og alle andre skulle blot forhold sig i ro, når de skulle ud og ind af havn.

I min barndom var min tvillingsøster og jeg også med ude og sejle hver sommer. Den der specielle duft der er på en træbåd, der om vinteren blev slebet og lakeret til den stod skinnende, blandet med duften fra bådens indenbords motor... Den er der stadig, og den bringer alle minderne frem, når jeg i dag går om bord på "Salar".

"Salar" forsvandt

Det lå dog ikke lige i kortene, at "Salar" skulle blive i familien.

I slutningen af 90'erne var mine bedsteforældre blevet for gamle til at sejle, og selvom vi alle elskede at være på vandet, så havde ingen i familien mod på at købe og ikke mindst vedligeholde "Salar".

Båden blev solgt til nogle bekendte af mine bedsteforældre, og det var det.

Efter nogle år blev båden solgt videre til en tysker, som aldrig fik den i vandet. Heldigvis for os, stod Salar på land i en lade, hos nogle bekendte til mine bedsteforældre, som for nogle år siden gjorde os opmærksom på, at båden måske kunne købes.

"Salar" kommer hjem

Rune og jeg tog kontakt til tyskeren, men båden var alt for dyr, og vi droppede projektet. Indtil for to år siden, hvor vi blev tilbudt at købe båden, denne gang til en mere fornuftig pris.

Vi slog til, og der var ikke et øje tørt, da vi kunne fortælle resten af familien, at båden var kommet tilbage i familien. Med stor hjælp fra bonden, som selv ejer en Storebro og i sin tid var blevet lært op i at arbejde med

Salar i blomsterpynt og med den hvide brud ombord

træbåde af Otto, fik Rune gjort båden klar, så den kunne bruges til vores bryllup i år.

Pyntet op til bryllup

Den 10. juni i høj solskin sejlede jeg ud på Kolding Fjord sammen med min far på den smukke Salar. Ude på fjorden mødte vi Rune og gæsterne, som var samlet på turbåden "Helene".

Jeg er sikker på, at mine bedsteforældre ville have været så stolte og glade, havde de kunne se mig komme sejlen i hvid kjole og "Salar" pyntet med blomster.

Efter brylluppet tog vi på sommerferie i båden med vores to piger rundt i det Sydfynske. I rigtig mange havne mødte vi folk, som kommenterede båden, og som synes,

Turbåden Helene fra Haderslev bragte gæsterne, brudgommen og borgmesteren ud på fjorden, hvor brudens far kom sejlen med bruden i Salar

at den er flot. Vi mødte også et par stykker, som straks kunne se, at det var min bedstefar, Otto Thuesen der havde bygget den. Og vi mødte også et par stykker, som havde kendt ham. Det var meget hyggeligt.

Selvom det går lidt langsomt, og der ikke er meget plads, og det larmer lidt, så er vi alle enige om, at der venter mange ferier og ture på vandet i fremtiden på "Salar".

Redaktionens tilføjelse:

Da "Klassisk TRÆBÅD" modtog historien, undrede vi os noget. Den meget korte formulering "...fik Rune gjort båden klar.." måtte gemme på en historie, der ikke blev fortalt. Så vi ringede til Rune for at få det uddybet lidt.

"Salar" var blevet sat på land ca. 1997 af en ældre herre, der er blevet for gammel til at sejle. Derefter henstår den i en lade i 20 år. Det er set før, og projektet kan være mere eller mindre uoverskueligt. Vi beder Rune fortælle om det store arbejde, men den historie han fortæller ville gøre sig godt på film. Da de trækker sejldugspresenningen af står den 53 år gamle træbåd funkende nylakeret og pertentligt vedligeholdt som var den aldeles ny! Selv indenbords var alt som dengang salig Otto passede skuffer og skabe med tallerken- og kopholdere til, så det fine porcelæn lå godt og sikkert, og det lå der endnu. Komplet og uden skår. Hynderne var de originale, uden jordslag eller liggebuler. ALT var og er intakt!

Annes bedstefar står med et stolt smil på læben og ser på bedstemor, som sidder med Anne eller tvillingesøsteren på skødet

Otto Thuesen var grundig, det ved vi allerede, men for ti år siden havde tyskeren samlet et hold, som var kommet til Kolding, havde slebet alle lakerede flader og givet "Salar" en håndværksmæssig upåklagelig opdatering med lak. Og det var på det tidspunkt det eneste, der skulle laves. Så "...gjort båden klar..." dækker "kun" over et stykke nåddeliste, der blev limet i en opfræset sprække i fribordet, når man kun betænker træarbejdet. Men der skulle en ny motor til. Den gamle BMC-motor var på 28 hk, og den satte sig fem minutter efter at den blev startet op, og efter megen søgen fandt vi en nyere model, stadig BMC og noget større med 45 hk, så motorfundament mm. skulle bygges om.

Men tænk, hvis der under kornstøv og støreklatrer på en presenning i en eller flere lader står en nærmest nybygget, nylakeret gammel træbåd, der "bare skal have en ny motor"...

Fakta:

Otto Thuesen var sammen med sin bror Poul Thuesen og mekaniker Silius med til at bygge i alt tre både. Salar, Leander samt en tredje båd, som jeg ikke ved hvad hedder. I alt blev der bygget fem både efter samme tegninger.

En tur med en klud, og nu ved vi, hvorfor det hedder et agterSPEJL!

20 år i en lade, og ikke en ridse i lakken. Otto var grundig med langtidsvirkning.

